

Bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, svarer i princippet til den gældende lovs § 1, stk. 1. Som følge af den ændrede formulering vedrørende lovens anvendelsesområde, jfr. lovforslagets § 1, stk. 1, hvorefter loven gælder for al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning, er *stk. 1, 1. pkt.*, sprogligt ændret fra at omfatte: »dokumenter i sager, der er eller har været under behandling i den offentlige forvaltning«, til: »dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed«. Det er præciseret i lovtæksten, at adgangen til aktindsigt som hidtil kun omfatter dokumenter, der undergives eller har været undergivet en administrativ sagsbehandling.

Udenfor falder således dokumenter, der blot modtages til *opbevaring* (f.eks. i rigsarkiv), eller alene undergives *rent teknisk* eller lignende bearbejdning (stempling, legalisering o. lign.). Tilsvarende gælder dokumenter, der er sendt til en myndighed ved en åbenbar *fejltagelse*, når disse ikke indgår som element i myndighedens afgørelsesgrundlag.

Udenfor falder endvidere andet »papirmateriale« som f.eks. undervisningsmateriale, kort, bøger, brochurer, selv om det produceres eller anvendes af offentlige myndigheder. Indgår et sådant materiale derimod f.eks. i en klagesag over den pågældende myndighed, vil det normalt på dette grundlag blive omfattet af retten til aktindsigt i den pågældende klagesag.

Om dokumentbegrebets nærmere afgrænsning henvises til bemærkningerne til §§ 5 og 8 samt til udvalgets overvejelser side 160 ff i betænkningen.

Adgangen til aktindsigt tilkommer efter loven *enhver*. Det er uden betydning, om den, der fremsætter begæringen, er dansk statsborger, eller om den pågældende har bopæl her i landet. Det er ligeledes uden betydning, om det er en fysisk eller juridisk person, der anmoder om aktindsigt.

Reglerne i den gældende offentlighedslov afskærer ikke myndighederne fra efter eget skøn at give oplysninger i videre omfang, herunder på anden måde eller i en anden form, end loven forpligter til. Da spørgsmålet i praksis synes at have givet enkelte myndigheder anledning til tvivl, foreslås det, at princippet om »meroffentlighed« udtrykkeligt anføres i loven. Adgangen til at give sådanne oplysninger begrænses dog af reglerne om tavshedspligt m.v.

Bestemmelsen i *stk. 2* er ny i forhold til den gældende lov og svarer med enkelte sproglige ændringer til § 11, stk. 4, i betænkningssudkastet. Efter bestemmelsen har den, hvis personlige forhold er

omtalt i en sag, uden at den pågældende har stilling som part i sagen, en ret til videregående adgang til aktindsigt (egenaces) med hensyn til sådanne oplysninger, end der normalt gælder. Ved anvendelsen af ordet »personlige« er det tilsiget at give udtryk for, at der skal være adgang til at få aktindsigt med hensyn til alle oplysninger, der direkte vedrører den pågældende.

En lignende almindelig bestemmelse om egenaces med hensyn til personoplysninger er indeholdt i § 13, stk. 1, i lov om offentlige myndigheders registre. Denne regel vedrører imidlertid kun oplysninger, der findes i EDB-registre, men ikke oplysninger, der ellers forefindes hos offentlige myndigheder. Retten til egenaces efter registerloven er begrænset i det omfang, afgørende hensyn til offentlige eller private interesser taler herfor.

Bestemmelsen i *stk. 2* om egenaces vil bl.a. sikre, at der principielt gælder samme regler for manuelt betjente registre som for EDB-registre.

Bestemmelsen supplerer de regler om partsoffentlighed, der foreslås i forvaltningslovforslagets kapitel 3. Som følge af bestemmelsen i *stk. 2*, har personer, der ikke kan anses som egentlige parter i en sag, eller hvor der er tvivl herom, ret til at blive gjort bekendt med oplysninger, der vedrører dem. Retten til egenaces er dog begrænset af de undtagelser, der er nævnt i lovens §§ 9–13 og § 16, og i det omfang de hensyn, der er nævnt i § 15, eller hensynet til den pågældende selv eller andre med afgørende vægt taler imod.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2. Det er præciseret, at en begæring om aktindsigt skal indeholde en angivelse enten af den sag eller af de dokumenter, den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med.

Bestemmelsen medfører, at den, der ønsker aktindsigt, må have kendskab til sagens eller dokumentets eksistens før henvendelsen til vedkommende myndighed. Dette betyder imidlertid ikke, at myndigheden er berettiget til at afslå en begæring om aktindsigt alene under henvisning til en manglende angivelse af sagstilhørsforholdet, hvis myndigheden er i stand til på andet grundlag at identificere den sag eller det eller de dokumenter, der ønskes aktindsigt i. Der henvises til beskrivelsen af bestemmelsens anvendelse i praksis i betænkningen side 118 ff og offentlighedsudvalgets overvejelser på side 129 ff.

Kravet om angivelse af sagen eller dokumenter i denne betyder bl.a., at der ikke kan forlanges adgang til at gennemgå en forvaltningsmyndigheds journalmateriale med henblik på herigennem at